

Cvičení 4. „V dotazníku byli respondenti dotázáni následovně: Absolvovaná fakulta (případně vysoká škola, pokud se nedělí na fakulty) jako celek podle Vás patřila ve srovnání s jinými fakultami (případně školami) mezi: 1 – velmi špatné, 2 – velmi podprůměrné, 3 – podprůměrné, 4 – průměrné, 5 – nadprůměrné, 6 – vysoce nadprůměrné, 7 – vynikající. Pomocí škály vyplývající z nabízených odpovědí (od 1 do 7) byl pro každou školu a fakultu vypočítán průměr, přičemž hodnota průměru za celý soubor činí 4,94.“

[Zásady financování VŠ, Příloha 5, MŠMT, 2011]

To znamená, že „respondenti pocházeli v průměru z nadprůměrných univerzit.“ Co si o tom máme myslet? (Odpověď není jednoduchá, má více aspektů.)

Řešení.

- a) Výběr respondentů mohl být vychýlený, mohli odpovídat převážně pracovníci „lepší“ univerzit.
- b) Respondenti mohou mít (přirozenou) tendenci nadhodnocovat svoje pracoviště.
- c) Není stanoveno kritérium kvality, může být subjektivní. Pokud někdo zkusil školu, která mu nevyhovovala, mohl přejít na jinou, kterou on považuje za lepší.
- d) Jelikož remcání je naším národním sportem (spokojení jsou zticha, nespokojení hlasitě kritizují, viz též naše anketa), komunikace s kamarády z jiných škol utvrzuje v přesvědčení, že tam je hůř.
- e) Univerzit u nás není mnoho a hodně se liší velikostí. Např. Univerzita Karlova má podstatný podíl na počtu absolventů a patrně bude hodnocena jako nadprůměrná. Tím vychýlí výsledek, i když jednotkou hodnocení byly fakulty, nikoli vysoké školy. I mezi fakultami jsou řádové rozdíly v počtu absolventů.

K těmto argumentům přispěli i studenti svými odpověďmi a výčet zdaleka nemusí být úplný.

Zdá se, že výsledek může být správný, i když nadhodnocení vlastního pracoviště se na něm může mít podíl. Ten by se dal eliminovat, kdyby úroveň pracoviště hodnotili ostatní. Rozhodně by se však autoři výzkumu měli nad tímto aspektem zamyslet místo nekomentovaného konstatování.